

Bruxelles, 2. listopada 2026.
(OR. en)

13970/26

**Međuinstitucijski predmet:
2026/0292 (CNS)**

**FISC 327
ECOFIN 1259**

PRIJEDLOG

Od:	Glavna tajnica Europske komisije, potpisala direktorica Martine DEPREZ
Datum primitka:	1. listopada 2026.
Za:	Thérèse BLANCHET, glavna tajnica Vijeća Europske unije
Br. dok. Kom.:	COM(2026) 515 final
Predmet:	Prijedlog DIREKTIVE VIJEĆA o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu produljenja razdoblja primjene neobveznog mehanizma prijenosa porezne obveze u odnosu na isporuke određene robe i usluga podložnih prijevari te primjene mehanizma brze reakcije na prijevaru povezanu s PDV-om

Za delegacije se u prilogu nalazi dokument COM(2026) 515 final.

Priloženo: COM(2026) 515 final

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 1.10.2026.
COM(2026) 515 final

2026/0292 (CNS)

Prijedlog

DIREKTIVE VIJEĆA

o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu produljenja razdoblja primjene neobveznog mehanizma prijenosa porezne obveze u odnosu na isporuke određene robe i usluga podložnih prijevari te primjene mehanizma brze reakcije na prijevaru povezanu s PDV-om

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Svrha je ovog prijedloga direktive o izmjeni Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenog 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (dalje u tekstu „Direktiva o PDV-u”) produljiti sljedeće: (1) mogućnost da države članice primjenjuju mehanizam prijenosa porezne obveze za borbu protiv prijevare u isporuci roba i usluga uključen u članku 199.a stavku 1. Direktive o PDV-u te (2) mogućnost korištenja mehanizma brze reakcije utvrđenu u članku 199.b Direktive o PDV-u za borbu protiv prijevare primjenom mehanizma prijenosa porezne obveze u vrlo specifičnim slučajevima.

Člankom 193. Direktive o PDV-u propisuje se kao opće pravilo da je porezni obveznik koji isporučuje robu ili usluge odgovoran za plaćanje PDV-a. Kao odstupanje, mehanizam prijenosa porezne obveze omogućuje da se odredi da je za plaćanje PDV-a odgovoran primatelj isporuke. U okviru mehanizma prijenosa porezne obveze dobavljač ne naplaćuje PDV, nego ga kupac (porezni obveznik) obračunava u svojoj prijavi PDV-a. Taj se PDV zatim može odbiti u istoj prijavi PDV-a i stoga, ako ta osoba ima puno pravo na odbitak, rezultat za kupca je neutralan.

Mehanizam prijenosa porezne obveze koristi se za borbu protiv prijevara, posebno prijevara unutar Zajednice s nepostojećim trgovcem (MTIC). Ta se vrsta prijevara izvodi tako da trgovac nabavlja robu, prevezenu ili otpremljenu iz druge države članice i izuzetu od plaćanja PDV-a te zatim tu robu prodaje naplaćujući kupcu iznos PDV-a. Nakon što primi iznos PDV-a od kupca takav trgovac nestaje prije plaćanja PDV-a poreznim tijelima. Djelujući u dobroj vjeri, kupac istodobno može uredno na svojoj prijavi PDV-a odbiti PDV koji je platio dobavljaču.

Mehanizam prijenosa porezne obveze, koji se temelji na članku 199.a Direktive o PDV-u, omogućuje državama članicama da se bore protiv prijevara s nepostojećim trgovcem u unaprijed definiranim osjetljivim područjima u kojima se one obično događaju na njihovu državnom području. Primjena članka 199.a nije obvezna za države članice. Nakon što se dobavljačima uvede obveza korištenja mehanizma prijenosa porezne obveze oni za takve domaće isporuke ne mogu obračunati PDV na računu koji izdaju kupcu. Stoga od njega neće primiti iznos PDV-a niti će moći nestati s tim iznosom. Mehanizam brze reakcije iz članka 199.b Direktive o PDV-u iznimna je mjera koja državama članicama omogućuje da u slučajevima iznimne hitnosti brzo uvedu privremeni mehanizam prijenosa porezne obveze za isporuku roba i usluga u sektorima u kojima je došlo do iznenadne prijevare velikih razmjera, a koji nisu navedeni u članku 199.a Direktive o PDV-u. Taj se iznimni postupak treba provesti vrlo brzo jer Komisija mora reagirati u roku od mjesec dana, odnosno dati negativno mišljenje ili u pisanom obliku potvrditi dotičnoj državi članici da se ne protivi mjeri. Država članica može donijeti posebnu mjeru mehanizma brze reakcije od dana primitka te potvrde. Primjenom tog mehanizma države članice mogu premostiti razdoblje potrebno za odobravanje zahtjeva za uobičajeno odstupanje na temelju članka 395. Direktive o PDV-u, što može potrajati do šest mjeseci. Za takvo odstupanje potreban je prijedlog Komisije i jednoglasno donošenje u Vijeću.

Članak 199.a Direktive o PDV-u uveden je¹ za razdoblje od 2010. do 30. lipnja 2015. i prvi put produljen do 31. prosinca 2018.², s izmjenama. Članak 199.b Direktive o PDV-u uveden je³ za razdoblje od 2013. do 31. prosinca 2018. Oba članka, članak 199.a i članak 199.b Direktive o PDV-u, naknadno su produljeni⁴ do 30. lipnja 2022. kako bi se podudarali s prvotno predviđenim datumom stupanja na snagu konačnog sustava PDV-a, jednostavnijeg i na prijevaru otpornijeg sustava za trgovinu unutar Unije⁵. Budući da su pregovori o tom konačnom sustavu do tog početnog datuma još trajali i s obzirom na prethodno izvješće Komisije o učincima navedenih članaka⁶, te su mjere ponovno produljene do 31. prosinca 2026.⁷ Međutim, u pregovorima nije postignut dogovor, pa je Komisija na kraju povukla svoje prijedloge u okviru svojeg programa rada za 2025.⁸

U međuvremenu i u skladu s Akcijskim planom za oporezivanje⁹ Komisija je oblikovala paket za modernizaciju PDV-a, uzimajući u obzir mogućnosti koje nude digitalne tehnologije, nazvan „PDV u digitalnom dobu” (ViDA). Taj paket, koji je Vijeće donijelo 11. ožujka 2025.¹⁰, sadržava tri različita dijela, od kojih je jedan takozvani zahtjev za digitalno izvješćivanje. U skladu s tim zahtjevom porezni obveznici će kad je riječ o prekograničnim transakcijama u EU-u povezanim s robom i uslugama od srpnja 2030. morati digitalno izvješćivati u gotovo stvarnom vremenu i upotrebljavati strukturirane elektroničke račune u standardnom formatu EU-a. To će se kombinirati s postojećim ili budućim domaćim obvezama država članica u pogledu digitalnog izvješćivanja o transakcijama u stvarnom vremenu (koje se moraju uskladiti sa standardima EU-a do 1. siječnja 2035.). Porezna tijela će potom imati pristup informacijama na temelju transakcija, uključujući bankovne podatke, od srpnja 2030. korištenjem takozvanog središnjeg sustava VIES, novog i centraliziranog

¹ Direktiva Vijeća 2010/23/EU od 16. ožujka 2010. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u vezi s neobaveznom i privremenom primjenom mehanizma obrnutog zaduženja za pružanje određenih usluga koje su podložne prijevari (SL L 72, 20.3.2010., str. 1.)

² Direktiva Vijeća 2013/43/EU od 22. srpnja 2013. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u vezi s neobveznom i privremenom primjenom mehanizma obrnutog oporezivanja na isporuke određene robe i usluga podložnih prijevari (SL L 201, 26.7.2013., str. 4.)

³ Direktiva Vijeća 2013/42/EU od 22. srpnja 2013. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u odnosu na mehanizam brze reakcije na prijevaru u vezi s PDV-om (SL L 201, 26.7.2013., str. 1.).

⁴ Direktiva Vijeća (EU) 2018/1695 od 6. studenog 2018. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u pogledu razdoblja primjene neobveznog mehanizma prijenosa porezne obveze u odnosu na isporuke određene robe i usluga podložnih prijevari te primjene mehanizma brze reakcije na prijevaru u vezi s PDV-om (SL L 282, 12.11.2018., str. 5.).

⁵ Prijedlog direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu usklađivanja i pojednostavnjenja određenih pravila sustava poreza na dodanu vrijednost i uvođenja konačnog sustava za oporezivanje trgovine među državama članicama, COM(2017) 569 final.
Prijedlog direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu uvođenja detaljnih tehničkih mjera za funkcioniranje konačnog sustava PDV-a za oporezivanje trgovine između država članica, COM(2018) 329 final.

⁶ Izvješće Komisije Vijeću i Europskom parlamentu o od 8. ožujka 2018. o učinku članaka 199.a i 199.b Direktive Vijeća 2006/112/EZ u borbi protiv prijevara, COM(2018) 118 final.

⁷ Direktiva Vijeća (EU) 2022/890 od 3. lipnja 2022. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu produljenja razdoblja primjene neobveznog mehanizma prijenosa porezne obveze u odnosu na isporuke određene robe i usluga podložnih prijevari te primjene mehanizma brze reakcije na prijevaru povezanu s PDV-om (SL L 155, 8.6.2022., str. 1.)

⁸ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija od 11. veljače 2025. – Program rada Komisije za 2025., COM(2025) 45 final.

⁹ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu i Vijeću „Akcijski plan za pravedno i jednostavno oporezivanje kojim se podupire strategija oporavka”, COM(2020) 312 final.

¹⁰ Vidjeti: [Donošenje paketa o PDV-u u digitalnom dobu – oporezivanje i carinska unija](#)

središta za prekogranično internetsko izvješćivanje i identifikaciju poreznih obveznika. To će državama članicama omogućiti da intenziviraju borbu protiv prijevara, a posebno prijevara unutar Zajednice s nepostojećim trgovcem. Paket ujedno državama članicama omogućuje da već od 2025. uvedu domaće obveze elektroničkog izdavanja računa, ako je moguće popraćene obvezom izvješćivanja, čime se obuhvaća ista razina informacija kao za domaće isporuke.

Dok se takav sustav ne uspostavi, počevši od 1. srpnja 2030. razumno je i razborito produljiti primjenu članaka 199.a i 199.b Direktive o PDV-u kako bi se te mjere zadržale, iako se time odstupa od općih načela PDV-a.

- **Dosljednost s postojećim odredbama politike u tom području**

Kako je objašnjeno, predviđeno vrijeme produljenja članaka 199.a i 199.b Direktive o PDV-u u skladu je s početkom primjene zahtjeva za digitalno izvješćivanje kao dijela paketa o PDV-u u digitalnom dobu.

- **Dosljednost u odnosu na druge politike Unije**

Prema članku 199.a Direktive o PDV-u mehanizam prijenosa porezne obveze obuhvaća, među ostalim, trgovanje emisijskim jedinicama stakleničkih plinova u EU-u (Sustav EU-a za trgovanje emisijama, ETS). S obzirom na predmetne iznose, neophodno je da se sustav trgovanja emisijama dodatno zaštiti od prijevara povezanih s PDV-om, a posebno s obzirom na proširenje takozvanog ETS2 sustava.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

- **Pravna osnova**

Predloženom se direktivom mijenja Direktiva o PDV-u na temelju članka 113. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

Budući da se prijedlogom produljuje primjena određenih odredaba te direktive, potrebna je izmjena Direktive o PDV-u.

- **Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)**

Prema načelu supsidijarnosti iz članka 5. stavka 3. Ugovora o Europskoj uniji, Unija djeluje samo ako države članice ne mogu same u dovoljnoj mjeri ostvariti predviđene ciljeve, nego se zbog opsega ili učinka predloženih mjera one mogu na bolji način ostvariti na razini Unije.

Cilj borbe protiv prijevara primjenom mehanizma prijenosa porezne obveze i mogućnošću korištenja mehanizma brze reakcije za suzbijanje iznenadnih prijevara velikih razmjera najbolje se ostvaruje na razini Unije, a konkretna pravna osnova za njih nalazi se u Direktivi o PDV-u. Stoga je za produljenje tih mjera potrebna izmjena Direktive o PDV-u.

- **Proporcionalnost**

Zbog neobvezujuće i privremene prirode produljenih mjera, prijedlog je proporcionalan cilju koji se želi postići, a to je borba protiv prijevara pri određenim isporukama roba i usluga te pomoć državama članicama u suzbijanju iznenadne prijevara velikih razmjera povezane s PDV-om.

- **Odabir instrumenta**

Predlaže se direktiva radi izmjene Direktive o PDV-u.

3. REZULTATI *EX POST* EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENA UČINKA

- **Ex post evaluacije/provjere primjerenosti postojećeg zakonodavstva**

Komisija je u vrijeme drugog produljenja predstavila izvješće o funkcioniranju i učincima mehanizma prijenosa porezne obveze u odnosu na članke 199.a i 199.b Direktive o PDV-u¹¹ i zaključila da su mjere iz tih članaka bile korisne u borbi protiv prijevara.

- **Savjetovanja s dionicima**

Za ovo je produljenje 6. ožujka 2026. poslan upitnik, na koji su odgovorile sve države članice, kako bi se ocijenila trenutačna upotreba mehanizma prijenosa porezne obveze i pitalo bi li, na temelju iskustva na nacionalnoj razini, bilo korisno produljiti mehanizam prijenosa porezne obveze i mehanizam brze reakcije za još jedno ograničeno razdoblje.

Na temelju odgovora čini se da sve države članice (osim Malte) primjenjuju mehanizam prijenosa porezne obveze na barem jednu kategoriju iz članka 199.a Direktive o PDV-u. Dvadeset i dvije države članice primjenjuju ga na trgovanje emisijskim jedinicama stakleničkih plinova (ETS), koje je stoga najkorištenija kategorija. Mehanizam prijenosa porezne obveze primjenjuje se nadalje, silaznim redom, na kategoriju mobilnih telefona (petnaest država članica), druge jedinice prihvatljive za ispunjavanje obveza iz Direktive o trgovanju emisijskim jedinicama (četnaest država članica), igraće konzole, tabletna računala i prijenosna računala (četnaest država članica), uređaje s integriranim krugom (dvanaest država članica), plin i električnu energiju isporučene oporezivom preprodavatelju (dvanaest država članica), sirove i poluobrađene metale (dvanaest država članica), certifikate za plin i električnu energiju (deset država članica), žitarice i industrijske usjeve (šest država članica) i telekomunikacijske usluge (pet država članica).

Dvadeset i četiri države članice izjavile su da je mehanizam prijenosa porezne obveze, kako se primjenjuje u njihovoj zemlji, bio koristan u borbi protiv prijevara.

Unatoč tome što nikad nije primijenjen u praksi, osamnaest država članica smatralo je da bi i dalje bilo korisno zadržati mehanizam brze reakcije u istom ili neznatno izmijenjenom obliku.

- **Prikupljanje i primjena stručnog znanja**

Neovisno o radu Komisije u tom području, Služba Europskog parlamenta za istraživanja (EPRS) objavila je 22. lipnja 2026. sveobuhvatnu studiju o provedbi, učinku, djelotvornosti i budućoj relevantnosti mehanizma prijenosa porezne obveze za PDV u EU-u¹². U toj vanjskoj studiji preporučuje se kontinuitet članaka 199.a i 199.b nakon 2026., posebno tijekom prelaska na okvir za PDV u digitalnom dobu i opsežnije digitalno kontroliranje PDV-a. U studiji se osim toga ističe i da bi kontinuirana upotreba mehanizma prijenosa porezne obveze trebala podlijegati redovitom preispitivanju, dokazanom riziku od prijevara i proporcionalnosti i da bi te mjere trebale biti dio šireg i sve digitaliziranijeg okvira EU-a za borbu protiv prijevara u području PDV-a.

Ovaj prijedlog za produljenje članaka 199.a i 199.b Direktive o PDV-u stoga je u velikoj mjeri u skladu s nalazima i preporukama EPRS-ove studije.

¹¹ Izvješće Komisije Vijeću i Europskom parlamentu o od 8. ožujka 2018. o učinku članaka 199.a i 199.b Direktive Vijeća 2006/112/EZ u borbi protiv prijevara, COM(2018) 118 final.

¹² Vidjeti: [Provedba i učinak mehanizma prijenosa porezne obveze za PDV u EU-u](#).

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

S obzirom na to da se ovim prijedlogom produljuju mjere za borbu protiv prijevara u području PDV-a, on neće negativno utjecati na proračun Unije.

Prijedlog

DIREKTIVE VIJEĆA**o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu produljenja razdoblja primjene neobveznog mehanizma prijenosa porezne obveze u odnosu na isporuke određene robe i usluga podložnih prijevare te primjene mehanizma brze reakcije na prijevaru povezanu s PDV-om**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 113.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta¹,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora²,

u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Direktivom Vijeća 2006/112/EZ³ predviđeno je da države članice mogu neobvezno koristiti mehanizam prijenosa porezne obveze za plaćanje PDV-a na isporuke prethodno definirane robe i usluga podložnih prijevare, posebno prijevari unutar Zajednice s nepostojećim trgovcem (MTIC). Mehanizam prijenosa porezne obveze omogućuje državama članicama da odrede primatelja isporuka robe ili usluga kao osobu odgovornu za plaćanje PDV-a. Tom je direktivom predviđen i mehanizam brze reakcije (MBR), koji pod određenim strogim uvjetima državama članicama omogućuje brže uvođenje mehanizma prijenosa porezne obveze na druge kategorije, čime se postiže primjereniji i učinkovitiji odgovor na iznenadne prijevare velikih razmjera. Razdoblje primjene obaju mehanizama istječe 31. prosinca 2026.
- (2) Vijeće je 11. ožujka 2025. donijelo Direktivu (EU) 2025/516⁴ o, među ostalim, utvrđivanju zahtjeva za digitalno izvješćivanje o prekograničnim isporukama robe i usluga unutar Unije između poreznih obveznika. Države članice od 1. srpnja 2030. trebaju primjenjivati nacionalne mjere kojima se prenose ti zahtjevi. Oni uključuju upotrebu obveznog elektroničkog sustava, uključujući elektroničko izdavanje računa za prekogranične transakcije među poduzećima, izvješćivanje u gotovo stvarnom vremenu i automatizirani prijenos podataka te omogućuju, na primjer, unakrsnu

¹ SL C , , str.

² SL C , , str.

³ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenog 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11.12.2006., str. 1., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj>).

⁴ Direktiva Vijeća (EU) 2025/516 od 11. ožujka 2025. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu pravila o PDV-u za digitalno doba (SL L, 2025/516, 25.3.2025., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/516/oj>).

provjeru prijavljenih podataka na razini transakcija. Ti bi zahtjevi trebali znatno doprinijeti borbi protiv prijevara unutar Zajednice s nepostojećim trgovcem.

- (3) Komisija je 6. veljače 2026. državama članicama poslala upitnik o tome koliko u stvarnosti koriste mehanizam prijenosa porezne obveze i njihovim stajalištima o funkcioniranju i korisnosti mehanizma prijenosa porezne obveze i mehanizma brze reakcije kao alata za borbu protiv prijevara. Prema odgovorima čini se da gotovo sve države članice primjenjuju mehanizam prijenosa porezne obveze na barem jednu vrstu robe ili usluga, među kojima je najkorištenija kategorija sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova. Nadalje, većina država članica navela je da je mehanizam prijenosa porezne obveze, kako se primjenjuje na njihovu državnom području, bio koristan u borbi protiv prijevara i smatrala da bi bilo korisno produljiti njegov datum primjene. Smatrali su i da mehanizam brze reakcije, unatoč tome što još nikad nije korišten u praksi, ima učinak odvraćanja jer Komisiji omogućuje da vrlo brzo reagira u slučaju iznenadnih prijevara velikih razmjera povezanih s PDV-om.
- (4) Mehanizam prijenosa porezne obveze i mehanizam brze reakcije bili su korisni kao privremene i ciljane mjere, a njihov istek lišio bi države članice učinkovitih alata za borbu protiv prijevara. Razdoblje primjene mehanizma prijenosa porezne obveze i mehanizma brze reakcije trebalo bi se stoga produljiti za još jedno ograničeno razdoblje kako bi se državama članicama omogućilo da uvedu zahtjeve za prekogranično digitalno izvješćivanje predviđene Direktivom Vijeća (EU) 2025/516 i uvedu ili prilagode domaća pravila o elektroničkom izdavanju računa.
- (5) S obzirom na to da cilj ove Direktive, to jest zadržavanje učinkovitih instrumenata za borbu protiv prijevara, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog učinaka djelovanja on na bolji način može ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (6) Mjera neće imati negativan utjecaj na vlastita sredstva Unije nastala iz PDV-a.
- (7) Direktivu 2006/112/EZ trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi:

- (1) u članku 199.a stavku 1. uvodni tekst zamjenjuje se sljedećim:

„Do 30. lipnja 2030. države članice mogu odrediti da je osoba koja je odgovorna za plaćanje PDV-a porezni obveznik kojem se isporučuje bilo što od navedenog u nastavku:”;
- (2) u članku 199.b stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Posebna mjera MBR-a predviđena u stavku 1. primjenjuje se do 30. lipnja 2030.”.

Članak 2.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 3.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu,

*Za Vijeće
Predsjednik*